

Единъ народъ, на който цивилизованитѣ народи могатъ да завидватъ.

Отъ Я. Недимовъ.

Въ Азия, въ югозападната часть на Индокитайския полуостровъ, хиляди километри далечъ отъ цивилизованитѣ държави на Европа и Америка, е разположена една не голѣма и живописна страна — **Бирмания**. Сега тя е английска колония. Тукъ въ този отдалеченъ кѣтъ на земята, хората сж се приближили къмъ животъ, за какъвто нашитѣ идеалисти мечтаятъ.

Бирманцитѣ сж простѣ, — споредъ нашитѣ разбиракия — необразованъ, грубъ и некултуренъ народъ. Но отъ всички други народи на свѣта тѣ сж най-близки къмъ осществяването на великия идеалъ за Царство Божие на земята,

Тукъ всички хора сж равни помежду си. Нѣма голѣмци и простаци, богати и бедни. Всички бирманци принадлежатъ къмъ едно съсловие. Като че ли сж членове на едно голѣмо семейство съ равни права.

Въ тая страна нѣма съвсемъ бедни, но и много богати нѣма: има само повече или по-малко заможни.

Щомъ нѣкой бирманецъ се сдобие съ повече сръдства, бърза да изразходва излишека си за благотворителни работи. Но понеже въ народа нѣма такива бедни, на които да се помага, то той изхарчва излишека си за нѣкаква общополезна работа. По-заможнитѣ бирманци строятъ мостове, прокарватъ пѣтища, издигатъ храмове; по-малко богатитѣ копаятъ кладенци, строятъ изъ горитѣ подслони за пѣтници, издигатъ край пѣтищата кѣщички за почивка. Никому не минава мисль презъ главата да трупа богатства само за себе си: такава мисль имъ се вижда лоша, дивашка. Наопаки, всѣки бърза да употреби